

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/930/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413200699
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6413200699.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci navrhovateľky: I. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., Q. Y. XXX/X, proti odporcovi: Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XXX, o určenie vyživovacej povinnosti plnoletého dieťaťa voči matke, o odvolaní navrhovateľky voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 11. 09. 2013 č. k. 10C/15/2013-140, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala určenia vyživovacej povinnosti voči svojmu synovi - odporcovi. Prvostupňový súd s poukazom na platnú právnu úpravu dospel k záveru, že návrh je neopodstatnený a nedôvodný. Zistil vykonaným zisťovaním, že na strane navrhovateľky neexistuje taký stav odkázanosti, na strane navrhovateľky je zabezpečená výživa umožňujúca jej slušnú životnú úroveň. Skutočnosť, že navrhovateľka zabezpečuje náhradnú osobnú starostlivosť svojmu maloletému vnukovi, ktorý jej bol zverený rozhodnutím súdu a ktorý potrebuje zvýšenú starostlivosť, s čím sú spojené aj zvýšené výdavky, nemožno hodnotiť ako takú, ktorá by mala byť dôvodom určiť odporcovi vyživovacia povinnosť k navrhovateľke, ktorá má s prihliadnutím na vek, zdravotný stav a odôvodnené potreby, zabezpečenú primeranú výživu. Súd považoval za odporujúce dobrým mravom určiť vyživovacia povinnosť odporcu voči navrhovateľke, aby táto mohla zabezpečiť zvýšené náklady maloletého vnuka, keď túto povinnosť majú jeho biologickí rodičia (teda nie odporca) a voči týmto má navrhovateľka uplatniť svoje právo na úhradu zvýšených nákladov s maloletým vnukom.

Navrhovateľka podala proti prvostupňovému rozsudku v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Podľa jej názoru súd nesprávne zhodnotil jej finančnú situáciu. Ona nežiadala výživné kvôli vnukovi U. G., ktorý má svoj príjem a ktorý mu vystačuje na jeho potreby, ona požadovala výživné pre seba, keď nemá prostriedky na lieky, ktoré by mala brať po operáciu kolenného kĺbu. Ide o lieky na cievy. Pokiaľ ide o jej nehnuteľnosti v K., tieto nevyužíva, pretože nie sú vysporiadané s ostatnými vlastníkmi, ktorých vôbec nepozná, keďže v K. nežila. Rozhodnutie nepovažuje za správne, domáha sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia na ďalšie konanie.

K odvolaniu sa písomne vyjadril odporca, ktorý považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za vecne správne. Tvrdí, že navrhovateľka sa snažila a snaží skresľovať fakty, keď aj v ďalšom podaní zo dňa 22. 05. 2013 podala neúplné informácie, čím vedome zavádza súd. On trvá na všetkom, čo v

rámci vyjadrenia v tejto veci uviedol. Pokiaľ má jeho matka zvýšené náklady na živobytie na prenájom dvojizbového bytu, prevádzku motorového vozidla a iné náklady, tieto úzko súvisia so starostlivosťou o maloletého vnuka U.. V čase, keď požadovala o zverenie maloletého U. do svojej opatery, ju upozornili na skutočnosť, že s pribúdajúcim vekom U. bude mať veľké náklady, čo však nebrala do úvahy. Už v tom čase poberala čiastočný invalidný dôchodok, mala problémy s kolenom, nedodržiavala však zdravotné odporúčanie lekára používať pri chôdzi pomôcku. Podľa jeho názoru dôchodok utráca zbytočne na veci, ako 70,- Eur paušál na mobilný telefón. Umelo udržiava náklady na dvojizbový byt, okrem toho požiadala aj o prísúdenie maloletej vnučky T. Y. do svojej starostlivosti, hoci neúspešne. Aj proti tomuto rozsudku sa odvolala. Zvýšené náklady na prevádzku a údržbu motorového vozidla C. XXX má aj vďaka nerozvážnemu spôsobu jazdy, keď automobil niekoľkokrát značne poškodila, vďaka čomu musí splácať pôžičky za opravy auta. Matka vlastní pozemky v K., ktoré zdedila v rokoch 1999 až 2002, čiže mala dosť času si ich vyporiadať. Je tiež držiteľkou cenných papierov v M. S. v K.. Okrem toho má aj ďalšie pozemkové nehnuteľnosti. Výživné na maloletého U. bolo naposledy určené v júni 2012 a od toho času jej už bolo odporúčané podať si nový návrh na zvýšenie voči jeho rodičom a tiež jej súd odporučil uplatniť rôzne sociálne prostriedky. Ďalší dôvod, prečo nesúhlasí s návrhom, sú správanie sa matky voči nemu a voči jeho manželke, keď ich neustále osočuje a ohovára nielen medzi rodinou, ale aj medzi priateľmi, odporcu tiež aj v zamestnaní. Vyhráža sa im, že zverejní odporcov nerozvážny skutok z mladosti, kedy mal S. rokov a trval takmer do jeho D. rokov. V čase konania sa matke zdôveril a odvtedy si ona túto situáciu necháva v zálohe na to, aby ho mohla svojím konaním vydierať. Spolu s manželkou sú zo strany matky psychicky terorizovaní, v dôsledku čoho sa odporcova manželka pokúsila aj o G.. Matka odporcu osočovala prostredníctvom viacerých časopisov, denníkov v roku XXXX a bez toho, aby sa s ním hoci len poradila, keďže napriek všetkému s ňou stále slušne komunikoval a snažil sa jej dobre radiť, opustila trojizbový bezbariérový (obecný) byt kde mala prijateľné náklady na bývanie. Odhlásila vnuka U. zo D.Y. v T., kde mal počas týždňa aj ubytovanie, s čím si sama zhoršila svoju finančnú situáciu. Zhoršila sa aj situácia odporcu a jeho manželky vzhľadom na zhoršený zdravotný stav manželky. Uvádza, že okrem odporcu má navrhovateľka ďalšie dve dcéry I. D. a I. Y., s ktorou sa súdi o jej dcérku T..

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd zároveň konštatuje, že prvostupňový súd v súdnej veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, výsledky dokazovania správne v súlade s ustanovením § 132 O. s. p. vyhodnotil. Na zistený skutkový stav, ktorý zodpovedá vykonanému dokazovaniu, správne aplikoval príslušnú právnu úpravu. S odôvodnením prvostupňového súdu sa odvolací súd stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Odvolací súd považuje za dôležité uviesť, že navrhovateľka je poberateľkou dôchodku vo výške 330,- Eur mesačne, odporca je zamestnaný s mesačným príjmom okolo 500,- Eur netto. Manželka odporcu je na starobnom dôchodku, poberá dôchodok vo výške 309,- Eur mesačne.

Správne skúmal prvostupňový súd, či sú splnené predpoklady pre určenie vyživovacej povinnosti odporcovi, ako synovi, prispievať na primeranú výživu navrhovateľky. Po zistení príjmov a výdavkov ako navrhovateľky, tak aj odporcu, dospel k správne záveru, že na strane navrhovateľky nie je taká situácia, ktorá by odôvodňovala, aby súd uložil odporcovi povinnosť zabezpečiť matke v určitom rozsahu vyživovaciu povinnosť. Aj keď je pravdou, že odporca spolu so svojou manželkou majú vyšší príjem na osobu ako je dôchodok matky odporcu, neznamená to, že by matka automaticky mala nárok na výživné tak, aby sa tieto príjmové pomery matky a syna vyrovnali. Pokiaľ v odvolaní navrhovateľka vytýka nesprávne právne posúdenie veci, s týmto odvolací súd nesúhlasí. Súd hodnotil celkovú situáciu navrhovateľky, ktorú podrobne rozpisal, čo sú z toho potreby navrhovateľky a čo potreby jej vnuka. Pokiaľ v odvolaní uvádza, že požadovala na výživné pre seba, lebo nemá dostatok prostriedkov na lieky, ktoré by mala brať po operácii kolenného kĺbu, toto žiadnym spôsobom nešpecifikovala (neuviedla o aké lieky ide, či sú nevyhnutné alebo len podporné, koľko na ne dopláca a pod.).

Z podaní navrhovateľky odvolací súd zistil, že je zrejme v zložitej finančnej situácii, tak ako to popisuje v podaní zo dňa 20. 05. 2013 (č. I. 82 a nasl. spisu). Podstatné pre potvrdenie rozhodnutia bolo zistené, že uplatnený nárok navrhovateľky na výživné voči odporcovi nespĺňa zákonné predpoklady, konkrétne nie je dostatočne preukázaná odkázanosť navrhovateľky, ktorá dostáva pravidelný mesačný dôchodok vo výške 333,- Eur, ktorý jej základné potreby, aj keď v najnevyhnutnejšej miere, dokáže uspokojiť. Pri tom nie všetky výdavky, ktoré navrhovateľka uvádza, sú nevyhnutné (napr. 70,- Eur mesačne mobil), ďalej možnosti a majetkové pomery syna tiež nie sú výrazne odlišné vzhľadom na skutočnosť, že je v pracovnom pomere, preto aj jeho výdavky sú vyššie ako výdavky matky. Okrem toho odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že samotná navrhovateľka, ktorá tvrdí, že potrebuje príspevok, a to najmä príspevok na lieky, požaduje tento iba od odporcu, ktorý je len jedným z troch detí. V prípade, ak by mala nárok na výživné, pretože nemá dostatočný príjem (to však nebolo preukázané), majú vyživovaciu povinnosť voči nej všetky deti podľa svojich prípadných schopností, možností a majetkových pomerov. Je nedôvodné, aby toto požadovala iba voči jednému dieťaťu, subjektívne zhodnotiac, že vzhľadom na jeho situáciu, že je zamestnaný a bezdetný, môže jej mesačne poskytovať čiastku 100,- Eur. Takýto názor nepovažuje odvolací súd za správny a nárok za dôvodný.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd správne posúdil návrh navrhovateľky ako nedôvodný a tento zamietol. Preto s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu potvrdil stotožňujúc sa zároveň aj s dôvodmi napadnutého rozsudku.

V odvolacom konaní bol úspešným účastníkom odporca. Pretože v odvolacom konaní mu žiadne odvolacie trovy nevznikli, rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.